

Les métiers qui disparaissent : lé lémiou : scènes villageoises en patois de St-Luc

Autor(en): **Zufferey, Joseph**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **Le nouveau conteur vaudois et romand**

Band (Jahr): **85 (1958)**

Heft 9

PDF erstellt am: **10.07.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-231019>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Pages valaisannes

Scènes villageoises en patois de St-Luc

LES METIERS QUI DISPARAISSENT

Lé lémiou

Kouè végnièvé lé mi d'ou, lé plhou grou dou travailh dè la compagné chirè fét. Oung profitièvé por ala fèrè lo bro è copa lo bouè dè l'évèr. Chirè donn lé momang d'airrè lè j'outé dè la zour ènn bon'éta è chouc tott lè rèchè.

Chirè lé chijong kè lé lémiou fagièvé cha tourné di vélazo dè la vallé.

E l'arrévavè chouk dék Véchouyé avoué cha tsarzé hlè rèng. Ma couéngta tsarzé ? chirè tott chong atèliè kè portavè. Oung banc avoué davoué brètèllè, lè tsangbè chiran demountéyé. Dèjott lo banc oung tèrenn po lè lingmè, marté, ènncloumèta, la prèssè po charra lè rèchè, etc.

Drèt arréva, lé lémiou l'allavè atsèta oung démiè dè ving vè oung n'abètènn è apré fagièvé lo tor di mijong po tsassiè lo travailh. Lé monndo lo cogniéchièvonnn è chirè dèza attèndouc. Lé banc chirè vécto mounta ; ènféla lè catro pia, chour-ték lé lingmè è comènnsiè a no j'apouing-tiè lè dènn. Lé pocro no fajing lo rou lo tor dou lémiou è vouéro dè no l'ann appritt a léma lè rèchè ènn dèvouardènn léma.

Po chték travailh no fourang ènn cor avoué capablho dè lo fèrè no mèmò ma po rècòpa è tsalha é falièvé lo molarré. Lé travailh frounitt, lé moublho chiran rèndouc é totchièvé cha payé è oung virro dè ving. Torna demounnta chong tsèvallètt è chtékché chirè tsanzia ènn

rètz è lé lémiou no kékthavè por alla ènn oung n'atrè vélazo.

Nouthrè rèchè lè chiran prèchtè por ala copa nouthré lô dè bouè avoué ouna ou davoué plantètè ènn plhou. Lé forestiè fajièvé sanblhang dè pa ch'ènnpèchivrè.

Ma lé rècha frèssé lémaïé lé travaillèvé lo nét arri. Hlou ké l'aïonn bèjonn dè paling po lè végnè l'allavonn copa ouna lajè prèzoumayé dè bonghna fènnta è conndanayé lonntèng a l'avanso, ma lé adonn, èntansiong ou forestiè è i dènon-siatour, l'amannè chirè chalaïé è lé plhou gravè chirè lé vèrgogné d'éthré avoué prit. Oung déjièvé kè lé zour chirè a tott lo mondo è prèndrè dè bouè chirè pa considéré comè oung dèli. Arri n'aying l'abètouda dè dèrè ké chirè pa dèfènn-douk dè prèndrè ma dè chè fèrè prèndrè.

Lé lémiou viènn pa mé ou vélazo ma lè lajè lè thièjonn kamèmè.

Lè lèssong dou lémiou chonn pa avouk-chè pèrdoyè po to lo monndo. J. Z.

**Mange du miel
mon fils !...**

car il est bon !

Adresse-toi,
en juillet, à

**MAISTRE ANTOINE, instituteur
ÉVOLÈNE (VS)**